

Тогова лѣкарь-ть станѣ та ми хванѣ за подмышницѣ и ми рѣче:

— Дойдѣте по мене, зачѣ-то азѣ никога не сѣдѣ на едно мѣсто много врѣмя, а живѣтъ подѣ небесѣ-тѣ стрѣхѣ, колѣ-то ми допрощава работа-та ми; да сѣдѣмѣ въ градинѣ-тѣ ми, гдѣ-то азѣ въ старѣ-тѣ си поотдыхамѣ. Азѣ всрѣдѣ цвѣтя-та мыслѣ и изучамѣ цѣреніе-то на хора-та, кой-то ся мѣжить отѣ болести на чловѣческо-то естество; тамѣ щете ми видите добрѣ расположенѣ да ви прѣдамѣ малѣ-то, чѣ-то сѣмѣ издырилѣ прѣзѣ дльгый си животѣ.

Слѣзохмы въ градинѣ-тѣ, гдѣ-то сѣдѣхмы подѣ гжстѣ сѣнѣх отѣ различни дръвеса. Отдалечѣ ся глядаше море-то, кое-то крѣстосвахѣ кораби надошли отѣ Европѣ за да размѣнятъ произведенія-та ѣ съ Антилско кафе и захарѣ. Чюяше ся и шюмѣ-ть отѣ вълны-ты на Океана край брѣгове-ты му, кой-то бѣхѣ наблизу.

— Колѣо е весело и хубаво това мѣсто! рѣкохѣ отѣ какѣ сѣдѣхмы. Тука си отдыха чловѣкѣ и ся съживява. Тука вѣма зимѣ, а всякога е хубаво врѣмя, какѣ по настѣ лѣтѣ сладѣ-ты меризмы и мягкый сладкый вѣтерѣ не само съживяватѣ повѣнѣло-то тѣло, нѣ и болѣх-тѣ душѣ съживяватѣ.

Старецѣ-ть ся усмихѣ млѣчешкомѣ, като да казваше: право азѣ брохѣ това мѣсто за весело и правдѣ имамѣ да ся мыслѣ за благатичекѣ като ся наслаждавамѣ съ благополучіе, на което здравы основы сѣ чловѣколюбіе-шо и въздръжаніе-шо.

— Не мыслѣте, подѣкачи да говори старецѣ-ть, чѣ за дльгый си животѣ азѣ сѣмѣ дльженѣ на лѣкарскы-ты си познанія. Никакѣ; вѣрвайте чѣ лѣкарство-то много пѣти е вѣрѣдително повече отѣ колѣ-то е полезно за чловѣческый животѣ. Животны-ты, кой-то не познаватѣ отѣ лѣкарство а само слушать гласа на естество-то, сѣ много по-добрѣ отѣ насѣ: тын намиратѣ най-прѣсты цѣлебны былкы, и постѣ-ть (діета-та), кой-то дръжатѣ колчимѣ ся поболѣть, трѣбуваше да ни служѣ за примѣрѣ; зачѣ-то у діетѣ-тѣ е всичѣ-та тайна за съхраненіе-то на живота. Нѣ прѣлести-ты на истѣнченый животѣ ны отвличать отѣ діетѣ-тѣ, коѣ-то е отридило естество-то, а при това притурѣ и противны-ты лѣкарскы теоріи, между кой-те ся колебаемѣ. Кой отѣ